

ԳՐԱԿԱՆ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. — ՊԱՏՄԱԿԱՆ

ԿԻՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳԻՏԱԿԱՆ

1843-1898

ՀԱՏՈՐ ԾԶ

ՓԵՐՐՈՒՄ

ԵՂԻՇԷԻ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ

ՇԱՐԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ԹՈՒՐԱԿԱՆ Ը

(Շար. և վերջ. տես յէջ 6)

Բ.

ԱՍԿԷ յառաջ տեսանք, թէ եղիշէի պատմութիւնը ժամանակակից գրութեան ամենայն կերպարանքը կը կրէ, և թէ այդ երկդ ի սկզբան վասակայ մահուամբը կը վերջանայր: Առաջին յեղանակին մէկ հատածը՝ հիմն

1. Այդ հատածը վարդանանց ապստամբութեան չի կրնար վերաբերիլ. վասակ յետ պա-

տանելով, որ քաղաքական պատերազմի յայտնի ակնարկութիւն է, ցոյց տուինք որ եօթն յեղանակին շարադրուած ըլլալու են անշուշտ յամին 457 կամ 458, այս է՝ Յաղկերտի մահուրնէն անմիջապէս կամ քիչ

տերազմին՝ քանի մը տարի դեռ ապրեր էր ի Գուռն Պարսից (Փարսպեցի 234), ըսենք մինչև ց455 կամ 456. Եղիշէ անոր մահուրնէն ետքը կը գրէր զեօթն յեղանակս, յոր ժամանակ ապստամբութիւնը շատանց ընկճուեր և Պարսկահայաստան խաղաղեր էր: Նահանգի մը մէջ կուսակցութեանց մէկուրն ապստամբելով, տէրութիւն մի յանձն իւր բաժանեալ չըլլար. իսկ զայն նուանելն՝ բաժանման ճիշդ հակառակն է, և նուանող տէրութեան՝ աւելի զօրութեանը և տեւականութեանը նշան՝ քան մտադուս կարծանմանը: